

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Landesarbeitsgericht Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hubertus John κατά Freie Hansestadt Bremen

(Υπόθεση C-46/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου — Ρήτρα 5, σημείο 1 — Μέτρα για την αποτροπή της καταχρηστικής συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου — Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Εθνική ρύθμιση που επιτρέπει τη μετάθεση της ημερομηνίας λήξεως της συμβάσεως εργασίας, η οποία είχε οριστεί στο γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησεως, για τον λόγο και μόνον ότι ο εργαζόμενος αποκτά δικαίωμα συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος)

(2018/C 142/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Bremen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hubertus John

κατά

Freie Hansestadt Bremen

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/78 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία εξαρτά τη μετάθεση της ημερομηνίας πάυσεως της δραστηριότητας των εργαζομένων που έχουν συμπληρώσει την προβλεπόμενη από τον νόμο ηλικία συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος από τη συναίνεση του εργοδότη η οποία δίδεται για ορισμένο χρόνο.
- 2) Η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία παρέχει στους συμβαλλομένους σε σύμβαση εργασίας τη δυνατότητα να μεταθέσουν, με κοινή συμφωνία, ενόσω διαρκεί η σχέση εργασίας, χωρίς χρονικό περιορισμό ή άλλη προϋπόθεση και, ενδεχομένως, για περισσότερες από μία φορές, τη συμφωνηθείσα ημερομηνία λύσεως η οποία συνδέεται με τη συμπλήρωση του γενικού ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως, για τον λόγο και μόνον ότι ο εργαζόμενος, με τη συμπλήρωση του γενικού ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως, δικαιούται σύνταξη γήρατος.

⁽¹⁾ EE C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Μαρτίου 2018 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu κατά Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

(Υπόθεση C-76/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος προς τελωνειακούς δασμούς — Άρθρο 30 ΣΛΕΕ — Εσωτερικός φόρος — Άρθρο 110 ΣΛΕΕ — Φορολογική επιβάρυνση επί των εξαγόμενων πετρελαϊκών προϊόντων — Μη μετακύλιση της φορολογικής επιβαρύνσεως στον καταναλωτή — Καταβολή της φορολογικής επιβαρύνσεως από τον φορολογούμενο — Επιστροφή ποσών που κατέβαλε ο φορολογούμενος)

(2018/C 142/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu

κατά

Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης, ειδικότερα δε το άρθρο 30 ΣΛΕΕ, έχει την έννοια ότι ο φορολογούμενος ο οποίος πράγματι κατέβαλε αντίθετη προς το άρθρο αυτό φορολογική επιβάρυνση ισοδύναμου αποτελέσματος μπορεί να ζητήσει την επιστροφή των καταβληθέντων προς τούτο ποσών, ακόμη και στην περίπτωση που ο μηχανισμός καταβολής της φορολογικής επιβαρύνσεως σχεδιάστηκε στην εθνική νομοθεσία κατά τρόπον ώστε η επιβάρυνση αυτή να μετακυλιεται στον καταναλωτή.

(¹) EE C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Comune di Castellbellino κατά Regione Marche κ.λπ.

(Υπόθεση C-117/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, και παραρτήματα I έως III — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Άδεια χορηγηθείσα για την εκτέλεση εργασιών εντός μιας μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από βιοαέριο χωρίς να έχει διεξαχθεί προκαταρκτικός έλεγχος περί της υποχρεώσεως διενέργειας εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων — Ακύρωση — Εκ των υστέρων τακτοποίηση της χορηγηθείσας αδείας βάσει νέων διατάξεων του εθνικού δικαίου χωρίς να έχει διεξαχθεί προκαταρκτικός έλεγχος περί της υποχρεώσεως διενέργειας εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων)

(2018/C 142/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Comune di Castellbellino

κατά

Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia — P.F. Rete Elettrica Regionale, Provincia di Ancona

παρισταμένης της:

Società Agricola 4 C S.S.